

Deel affrives paa Capitalen. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at, saavidt jeg og ogsaa Udvalget skønner, er denne Bestemmelse ingenlunde absolut hjemlet i de tidligere egl. Resolutioner. Imidlertid kan det paa den anden Side ikke nægtes, at den er noget conform med den Bestemmelse, der er tagen med Hensyn til Overdragelsen til Eiendom af Fæstebestiddelser paa Domainegodsferne i det Hele taget, hvor det nemlig ogsaa er bestemt, at vedkommende første Fæstere ikke skulle svare Mere, end de hidtil have svaret i Fæsteafgift. Der kunde vel saaledes være nogen Grund til at tillade, at ogsaa de nuværende første Besiddere, der vistnok i Almindelighed ere meget fattige Folk, fik den samme Begunstigelse, altsaa den Begunstigelse, der nu er foreslaaet af Folkethinget. Hvad det angaaer, at, forsaavidt der skulde være nogle Enkelte, der svare en Afgift, som er større, denne da skulde vedblive at svares, og, forsaavidt den udgjør mere end 4 Procent af Pantegjælden, den overstydende Deel da skulde affrives paa Capitalen, da troer jeg, saavidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, eller saavidt jeg erindrer det af Udstykkerne, at det vil kun meget sjældent blive Tilfældet; thi jeg troer ikke, der er Andre, som svare høiere Afgift, end enkelte Huusbestiddere. Den næste Forandring, der er foregaaet, er i § 5, og den bestaaer deri, at istedetfor der i det oprindelige Udkast var fastsat, at ved Udstykninger skulde den paa enhver, Eiendommen fraskilt, Parcel faldende Deel af Gjælden strax udbetales constant, saa skulde, som Lovforslaget nu er vedtaget i det andet Thing, den paa enhver Parcel faldende Andeel kunne forblive indestaaende hos Kjøberen imod Udstedelse af ny Forskrivning samt Forrentning og Afdrag, overensstemmende med Bestemmelserne i § 4, 2det Stykke, forsaavidt den udgjør en saadan Sum, som kan deles i hele Tal med 25, men den overstydende Deel bliver constant at udbetale,

hvilket ogsaa skal skee, naar den paa en Parcel faldende Andeel af Pantegjælden er under 25 Rbd. Herimod kan der vistnok i og for sig ikke være Noget at erindre, naar det ikke skulde være det, at det fra Regeringens Side kunde blive noget vanskeligt at føre Control med disse smaa Andele af Pantegjældsfordringerne; men, da der imidlertid, saa vidt jeg veed, i saa Henseende ikke er yttrret Noget derimod fra Regeringens Side, saa maa man vel antage, at den er gaaet ind derpaa. At en saadan Bestemmelse optages, vil lette Udstykningen af disse Eiendomme, hvilket jo er af særdeles Bigtighed, og derfor kan Udvalget ikke have noget Væsentligt imod denne Forandring at erindre.

Hvad angaaer den Forandring, som er foregaaet i § 6, da er den en ligefrem Følge af den Forandring, som er foreslaaet til § 4, hvis denne bliver antagen. Endelig er der endnu, istedetfor at det i det oprindelige Udkasts § 7 var bestemt, at visse Præstationer til Skolelærerne skulde for Fremtiden udbetales med visse bestemte Summer, fra Folkethingets Side skeet den Forandring i denne Paragraph, at Regeringen skal være forpligtet til for Fremtiden at udbetale alle de Lønningstillæg, som nu eller i Fremtiden maatte blive bestemte til Skolelærernes Lønning. Det var fra Begyndelsen af Udvalgets Mening, at man skulde see at faae hele dette forviklede Forhold ordnet paa den Maade, at Vedkommende selv kom til at betale deres Skolelærere, om man saa ogsaa skulde faae endeel mindre i Kjøbesum og i aarlig Afgift, eller om denne endogsaa reent skulde bortfalde. Derved var imidlertid Intet at gjøre efter de Forhold, som fandt Sted, da navnlig disse Beboere ikke hørte alle til samme Kirke og undertiden ikke til samme Skole, men der var Beboere fra andre Steder, der hørte sammesteds hen, saa at det vilde blive meget vanskeligt at faae det Hele ordnet.